

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM
Avdelning 30

DOM
2020-10-13
Meddelad i Stockholm

Mål nr
27777-19

KLAGANDE
Lippa2008 ApS

MOTPART
Finansinspektionen

ÖVERKLAGAT BESLUT
Finansinspektionens beslut 2019-11-18, bilaga 1

SAKEN
Kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Dok.Id 1189474

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
115 76 Stockholm	Tegeluddsvägen 1	08-561 680 00 E-post: avd30.fst@dom.se www.domstol.se/forvaltningsratt	-	måndag–fredag 08:00–16:00

YRKANDEN M.M.

Finansinspektionen beslutade den 18 november 2019 att Lippa2008 ApS (bolaget) ska betala en sanktionsavgift på 212 500 kr för underlåtenhet att inom föreskriven tid anmäla transaktion med aktier i OmniCar Holding AB till Finansinspektionen. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

Bolaget yrkar att Finansinspektionens beslut ska undanröjas och för fram bl.a. följande. Bolaget försökte rapportera transaktionen till Finansinspektionen den 19 september 2017. På grund av ett tekniskt fel med SMS-applikationen kunde bolaget inte registrera en användarprofil på Finansinspektionens hemsida. Det fanns ingen information om hur han skulle gå till väga vid den uppkomna situationen. Bolaget rapporterade därför transaktionen manuellt genom en blankett som skickades in med e-post. Det är orimligt om bolaget skulle få en sanktionsavgift i detta fall. Bolaget har inte agerat i ond tro och det mindre fel som har skett har inträffat av misstag av den som åtagit sig att sköta rapporteringen. Till stöd för sin talan har bolaget lämnat in ett yttrande från OmniCar Holding AB:s dåvarande CFO och ett beslut om sanktionsavgift från Finansinspektionen.

Finansinspektionen anser att överklagandet ska avslås och för bl.a. fram följande. Bolaget har gjort gällande att det den 19 september 2017 anmält transaktionen genom att fylla i och via e-post skicka in den blankett som finns bilagd till genomförandeförordningen¹. Vid denna tidpunkt var bolaget inte registrerat som användare i Finansinspektionens insynsregister. Detta resulterade i att inspektionen inte kunde föra in anmälan om transaktionen i insynsregistret den dagen. Av artikel 2 i genomförandeförordningen framgår att personer i ledande ställning ska säkerställa att rätt mall och elektroniska medel används vid anmälningar av transaktioner. De elektroniska medlen ska säkerställa att informationens fullständighet, integritet och

¹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/523 av den 10 mars 2016.

konfidentialitet upprätthålls under överföring och ge säkerhet när det gäller källan till informationen. Även om Finansinspektionens SMS-inloggning för utländska rapportörer inte fungerar måste den anmälningsskyldige vara registrerad som användare för att en anmälan ska kunna göras. För att registrera en ny användare i portalen krävs inte någon SMS-verifiering. Att vara registrerad som användare i portalen var en förutsättning för att kunna rapportera en transaktion. En användarprofil i AA namn registrerades först den 29 september 2017. Bolaget kan mot denna bakgrund inte anses ha fullgjort sin rapporteringsskyldighet den 19 september 2017. Även om de tekniska problemen har medfört att anmälningarna till insynsregistret blivit mer omständliga för bolaget att genomföra är det inte en omständighet som i sig är tillräcklig för att avstå från ett ingripande.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Anmälningsskyldighet

Bolaget har fört fram att transaktionen som genomfördes den 15 september 2017 anmäldes genom e-post till Finansinspektionen i rätt tid den 19 september 2017. Anledningen till att anmälan inte skedde via Finansinspektionens hemsida är för att inspektionens SMS-tjänst för inloggning inte fungerade för utländska nummer den 19 september 2017.

Av utredningen i målet framgår bl.a. följande. Den 15 september 2017 har bolaget sålt 50 000 aktier i OmniCar Holding AB till ett sammanlagt värde om 597 500 kr. Vid tidpunkten för transaktionen var bolaget närstående till en person i ledande ställning i OmniCar Holding AB. Bolaget omfattades därför av anmälningsskyldigheten i artikel 19.1 a marknadsmissbruksförordningen² (Mar) för transaktionen som bolaget har genomfört den 15

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning).

september 2017. Enligt artikel 19.1 Mar skulle anmälan ha gjorts till Finansinspektionen utan dröjsmål och senast efter tre affärsdagar efter transaktionsdatum, dvs. den 20 september 2017. Anmälan som bolaget skickat in den 19 september 2017 via e-post kunde inte registreras i Finansinspektionens insynsregister, eftersom bolaget då inte hade en registrerad användare. Inspektionen har fört fram att en anmälan via e-post inte kan anses uppfylla de krav på bl.a. sekretess och säkerhet till informationskällan som följer av artikel 2.2 i genomförandeförordningen. I artikel 2.1 i samma förordning framgår även att det är personer i ledande ställning och dem närstående personer som ska säkerställa att rätt mall och elektroniska medel används vid anmälningar av transaktioner. Finansinspektionen har därmed bedömt att en godtagbar anmälan för transaktionen kommit in först den 29 september 2017. Förvaltningsrätten anser att det inte har kommit fram skäl att göra en annan bedömning. Förvaltningsrätten bedömer därmed att anmälan för den aktuella transaktionen har kommit in först den 29 september 2017, dvs. sju affärsdagar för sent. Finansinspektionen har således haft grund för sitt beslut att påföra bolaget en sanktionsavgift.

Sanktionsavgift

Enligt 5 kap. 17 § lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (KompL) får Finansinspektionen avstå från att ingripa om överträdelsen är ringa eller ursäktlig, om personen gör rättelse, något annat organ har vidtagit åtgärder och dessa åtgärder bedöms vara tillräckliga, eller om det annars finns särskilda skäl. Omständigheter som ska beaktas vid valet av ingripande och vid fastställandet av storleken på sanktionsavgiften anges i 5 kap. 15, 16 och 18 §§ KompL.

Av förarbetena till KompL framgår att med ringa överträdelse bör förstås

överträdelser som framstår som bagatellartade. En överträdelse bör kunna vara ursäktlig om det t.ex. är uppenbart att överträdelsen begåtts av förbiseende. Möjligheten att avstå från ingripande på grund av att det annars finns särskilda skäl kan användas exempelvis om det är fråga om att en underårig har överträtt Mar och det förefaller orimligt att besluta om en sanktion mot denne. (Prop. 2016:17:22 s. 391 f.).

Högsta förvaltningsdomstolen har i ett avgörande från den 20 december 2019 konstaterat att det finns skäl för en restriktiv tillämpning av de aktuella undantagsbestämmelserna i 5 kap. 17 § KompL (jfr HFD 2019 ref. 72).

Förvaltningsrätten bedömer med beaktande av främst transaktionens värde att överträdelsen inte är ringa. Det bolaget har fört fram medför inte heller att det är uppenbart att överträdelsen har begåtts av förbiseende och kan därför inte ses som ursäktlig. Det har inte heller kommit fram några särskilda skäl eller andra omständigheter som ger anledning för att avstå från ett ingripande.

Frågan är då om det finns skäl att sätta ned sanktionsavgiften helt eller delvis.

När storleken på sanktionsavgiften fastställs ska särskild hänsyn tas till överträdelsens allvar och varaktighet, dess konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar. Vidare ska särskild hänsyn även tas till försvårande och förmildrande omständigheter i det enskilda fallet, den berörda personens finansiella ställning och, om det går att fastställa, den vinst som personen, eller någon annan, gjort till följd av regelöverträdelsen beaktas. En sammanvägd bedömning ska göras av omständigheterna i det enskilda fallet. (Prop. 2016/17:22 s. 223 och 390.)

Utifrån de kriterier som framgår av KompL har Finansinspektionen tagit fram riktlinjer (FI dnr 18-3401) för bestämmande av sanktionsavgiftens storlek. Riktlinjerna har sin utgångspunkt i en schablonmodell som utgår från transaktionens storlek samt förseningens längd i antal handelsdagar. Finansinspektionen har i riktlinjerna exemplifierat omständigheter som bedöms kunna leda till en sänkning eller höjning av sanktionsavgiften. Högsta förvaltningsdomstolen har uttalat att en sammanvägd bedömning av samtliga omständigheter ska göras i det enskilda fallet och att Finansinspektionens riktlinjer bör kunna tjäna som utgångspunkt för sanktionsavgiftens storlek (jfr HFD 2019 ref. 72).

Finansinspektionen har bedömt att sanktionsavgiften enligt schablonmodellen, med en höjning av grundavgiften på 25 procent eftersom den godtagbara anmälan innehållit vissa brister, kan beräknas till 212 500 kr.

Det kan konstateras att det är bolaget som bär ansvaret för överträdelsen. Att bolaget har lämnat över rapporteringen till någon annan medför inte att bolagets ansvar försvinner. Vidare har EU-domstolen i ett antal avgöranden uttalat att sanktionernas stränghet ska vara anpassad till hur allvarliga de överträdelser är som beivras, och det ska säkerställas att sanktionerna verkligen har en avskräckande effekt samtidigt som proportionalitetsprincipen iakttas (se bl.a. EU-domstolens dom den 9 november 2016 i mål C-42/15, p. 63).

Vid en sammanvägning av de omständigheter som har redovisats i målet bedömer förvaltningsrätten att den av Finansinspektionen beslutade avgiften om 212 500 kr inte är oproportionerligt hög och att det inte heller i övrigt har kommit fram några skäl för att bestämma sanktionsavgiften till ett lägre belopp än vad Finansinspektionen har beslutat om. Vad bolaget har fört fram i övrigt medför inte en annan bedömning. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-03).

Leo Willman
Förvaltningsrättsfiskal

Nämndemännen Abdulcelil Aldur, Ingrid Andersson och Victor Awad Siljevik har också deltagit i avgörandet.